PERRY DAVIS'

Pain-Killer

Jistý a tvrpaf ný lék proti

Revmatismu. Neuralgii, Křečím, Cholefe. Diarrhoea. Dysentery.

Vnitřnímu užívání.

Rmutím, Popálení

Opuchnutí. Bolení zubů

Bolení hlavy.

Pain Killer jest lékem osvědčeným od 4 generací příslušníky, kteří potřebují **jistý a bezpečný lék**, který lze **používati vnitř i zevně**, bez strachu že uškodí a v jistotě, že pomůže. Cena jeho přivádí jej v dosah všem a do roka napadí na tisících lékařských osvědčeních více než co stojí. Cena **25 centů, 50 centů a $1,00** za lahev. *Nanášení jest při každé lahvi.* **Na prodej u všech lékárníků**

SEV.-NĚMECKÝ LLOYD.

Pravidelná přímá

PAROPLAVBA

mezi

Bremen a New Yorkem

přes

SOUTHAMPTON

po následujících oblíbených, elegantně zařízených pošťovních parnících s mnoho tisíci koňských sil:

Elbe, Main, Habsburg, Neckar, Donau, Hohenzollern, Oder, Gen. Werder, Hohenstaufen, Mosel, Weser, Kaiser, Rhein, Braunschweig, Nurburg.

Expediční dnové jsou ustanovení:

Z BREMEN
každou sobotu;

ZE SOUTHAMPTON
každé úterý;

Z NEW YORKU
každou sobotu;

na kteréžto dni vezmou sebou

POŠTU SPOJENÝCH STATŮ

Pasažéři této linie vstoupí v Southampton ve cestovatelích do Anglie a Francouzska vy dopití mohli.

CENY PŘEVOZNÍ:

Z Bremen do New Yorku:

kajuta: horní salon ..... $80.00.
" dolní salon 72.00
Mezipalubí 27.0

Z New Yorku do Bremen, Londýna, Havru a Southampton:

I. kajuta: horní salon ..... $100.00 zlata
" dolní salon ..... 60.00 "
Mezipalubí do Bremen a Il: 70 ..... 30.00 pap.

Do BREMEN a nazpět: když se obojí cesta najednou zapíší:

I. kajuta: horní salon. $180.00
" dolní salon. 110.00
Mezipalubí " 50.00

Vše se stravou. Dítky od 1 do 10 roků polovic.

Po těchto lodích dopravují se pasaží do všech částí střední Evropy, pod nápisem "per Bremen-Steamer," a přijímají se na všech poštách v Sousátí.

Stranu přeplavě do *Bremen, Hamburg Antverp, Amsterodamu, Rotterdamu, Southampton Hull a Londýna,*

obstarže se na—

OELRICHS & CO.
No. 2. Bowling Green, NEW YORK

JEDNATELÉ:

V Omaha: *Henry Pundt, Caldwell, Hamilton & Co.*
V St. Helena, Neb.: *H. J. Aberly*
V Chicago: *H. Claussenius & Co. 2. již. Clark ul.*
V Clevelan: *H. Lewis & V. Saujsit*
Pittsburg, *Max. Schamberg*

600.000 akrů

Nejlepších pozemků

V NEBRASCE

NÁLEŽEJÍCÍCH

B. & M. dráze v Neb.

dosud na prodej

Tyto pozemky leží vesměs ve východní po.o vici státu a prodávají se za ceny

od 1 do 10 dol za akr

na 10letý úvěr

při nízkých procentách. Při koupi na krátké lhůty neb zaplacení hotovými, učiní se vrátka z kupní ceny.

Nová česká osada

zakládá se nyní na pozemcích této dráhy v Boone a Madison Co. Pozemky výborné, dráhy a místa nedaleko, hojnost vody, cena pozemků od 1½ do 6 dol. akr. Neobyčejně velké výhody, jako vrátka ceny kupní, ušlarda cesty, (zejména dopravu stp. poskytnou se těm jenž se v této osadě usadí.

Zároveň upozorňuji ty, kteří by si přáli koupiti farmy vzdělané a zařízené, že mám hojnou vzdělaných s výstavností i bez výstavnosti, k prodeji. Též těm kdo si vlastních pozemků přejí, poskytnu ochotně radou a pomoci.

Adresujte: V. L. VODIČKA,
B. & M. Land Office, Omaha, Neb

Anglickému JAZYKU SE PŘIUČITI

bude jednou z prvních starostí každého přistěhovalce do Ameriky. Neumí-li čtenář prvně anglicky, nikdy nic jak se patří nezadomácní, bývá odstrčen, často za právě svých a svobodě zkrácen a to nezasluhuje sluhe jest na překážkách v Hrnosti, práci a pokrmu vůbec. Nepatrnou částku těch dolarů a padesátí centů nemůžete více ušetřit a většího užitku, neboť kompendií ci Slovník česko-anglický i anglicko-český s úplnou výslovností anglickou. Jest to kniha pro mládež i dospělé nad míru potřebná a může by v každé domácnosti česko-americké býti po ruce. Zvláště ale pro každého přistěhovalce jest nenahraditelně k cíli rychlému osvětlení se s jazykem zde panujícím. Nabízejí se v ní též přehledné slovníky rozličných oborů a hospodářství, i krasořeč, leč postačitelná měrnice. Mějíc rozsahem 1200 stran, stojí kniha při ordinárné $4.50. Vydá v SLAVIE, však dostane ji lne z vydavatele POKROKU ZÁPADU za $3 mnoho za každou adresu.

Sirotkové Neapolští.

(Dopsané povídka.)

Pandorra.

"Jen pojďte," pravil dále, "jak ale se mi vedlo. Na rozkaz velitele jsem musel být jsem sotva před soud postaven. Pomyslila si mě i mé Kmotry lokomotiv! Na štěstí nebyl Otto doma, a vy jste také u nás nebyla; moje žena uvnitř hocha dobře ukrýt, když pro mne přišli, a tak ho štěstí nepatřil. Musím uznati sama jsem ve vězení, a když mne před soud postavili, stál jsem pevně na svém, že z dětských kamarádů nikdo nevím, a měl štěstí to ve svém bl.zoudní nesmysl mi vyvrátil. Vyhrožovali mi mučením, ale Bůh zachránil nás mne muka a od Ottona nebo spolupracovat. Konečně mne přivedl v Neapoli propustili. Po tři měsíce musíme se o hoch dítě za jiné v překrásném sadu ve sklepě skrývati."

"A což kdyby je přec a vás zradil? Pak bych byl ochráněn, dobrý Filiberte," řekl vděčně spravedlivého rytíře dojatý poměrně. "Bodře prostředek, sice by vás to mohlo hlavu státi. Přitě musíte také Ottona sebou k nám přivésti. Ach můj Bože! jak jste ubohou matku zase potěšil! Já k vám za několik dní přijdu, a pak mi pachtíka odevzdáte; matka toma chce."

Hraběnka přemýšlela pousteveníkovi a Helenka prosila tak dlouho, až Filibert pravil: "Tedy se také s Ottonem rozloučím; chtěl jsem tomu okolnosti, uzrávám to. Pak mi nezbude leč vědomí: že jsem dobře jednal a pravdě s vámi smýšlel."

Když se schýlil večer se stíny svými na údolí i na moře, v jehož tiché hlubině se měsíček jako v zrcadle chvěl, hotovil se Filibert k závratu. Lorenzo ho sice zval, aby s nimi v horách přenocoval, ale Filibert pozvání nepřijal. "O patrnost rad," pravil, "bych se za měsíčné noci domů vrátil. Dítě které se já jednou spálilo bojí se obně. Moře děje jako hraběnce; po nějaký čas vidím všude skřidlce a na moc vysluné vrahy. Také mne něco podivného, co ani vysloviti nemohu, padí abych šel. Do brou noc!"

Poustevníkem až k východu přirozeného hradu skalního provázen sestupoval s vrchu do roviny. Hraběnka zbožným kmetem těšena a důvěrným pohledem k obloze hvězdami poseté posilněna, vracela se s dceruškou do své jeskyně.

Vyzrazení.

Ještě před slunce východem byl Filibert doma u své manželky. Věrně jí a Ottovi vypravoval, jak hraběnka s dceruškou tam tahoře si přeje, aby také synáčka u sebe měla. Otto tleskal radostně rukama, že po dlouhém odloučení opět matinku a sestřičku spatří. "Ano," pravil, "svažte mi uzlíček a doprovoďte mne hodně brzy nahoru k milačkům mým."

"Hned zítra půjdeme," odpověděl Filibert, "dnes nemohu pro pilnou práci se odstranit. Bůh který nás posud tak zázračně ostříhal, nevzdálí ani dnes ochrannou ruku svou."

Nato odebral se k práci na pole, nedaleko háje na břehu mořském ležící; Otto šel s ním. Emelina v zahradě sázela, plela a zalévala, a při tom píseň si zpívala.

Ještě nebylo slunce dosáhlo místa poledního, když tu zaznělo náhle na blízku v háji zvuk rohu lovčího, a hned potom ozval se štěkot psů. Filibert poznal, že jsou páni na lovu v háji; leknutí vrazilo se mu do celého těla, tak že vedle Ottona jako zkamenělý stál. Hoch pohlížel naň úzkostlivě a tázal se, co ten hluk v háji znamená. Fázlivě pohlédl Filibert k háji, z něhož se již lidské hlasy ozývaly.

"Ježíš Maria!" zvolal z prvního leknutí se zpamatovav, "to jest Karel Andegavský a s ním snad Hugo! Běž rychle, Otto, běž co můžeš domů a řekni mé manželce, aby tě neprodleně v prázdném sudu ve sklepě skryla. Já hned za tebou přijdu."

Sotva by tato slova vyřknul, a sotva byl hoch asi padesát kroků uběhl, vyrazila z háje srna šesti velkými psi hnána, a běžela zrovna k Filibertovi, jako by u něho ochrany hledala, právě jako u Palarma kolouch v ochranu Florensovu byl se uchýlil. Skoro touž dobou vyjel z houští Karel Andegavský, provázen družinou lovcekou, a hned za ním zlý Hugo. Srna skleza k zemi nedaleko Filiberta a stonala, bolesta od kulkou hrdým rukem.

Starý baron poznal hned Filiberta. Zároveň spatřil jeho sokolí oko tě chlapce pod stromy ku statku uhánějícího. Nikdo jiný hocha nespozoroval. Poslušné dali Hugonovi i sic pokyn za pomoc přispěla.

"Přijmi, svatá prostřetelkyně bohdá, toho chlapce v ochranu svou, sice vrta pro mě i po mně!" tak modlil se Filibert v duchu, když Hugo k němu se blížil.

"Nemáte tkinfých dítek?" tázal se zlomyslník protivného rozlišku.

"Jen jediné mámě," odpovídal Filibert s vhodnou lhostejností, v tom se blížil Andegavský, aby poznal Hugonova zájemníka, a němě dobře vědíl, že nečinně před soudem stál.

"Byl to vůl syn," pravil starý Hugo dále, "co vyšel od vše tamto ke stavení utíkal?"

Poctivý, přítomnosti Karlovou patrně znepokojený rolník koktal, že se jeho syn zlých psů bál, a snažil se přítomného panovníkovi hlubokou úctu hlodomorní slovy vyjeviti; ale brzy nedostávalo se mu slov a jazyk jeho ochnul. Stav, v kterém se nacházel, byl velmi trapivý; věděl dobře, že to jde o více, než si ve znatenosti své mohl pomysliti.

"Nuže zájemníče," tázal se Hugo, upírajíc naň své ostré oko, "proč se chvějete? Nevinný se nechvěje. Aj tiší vás nějaká vina? Vzmužte se, sice žalostivost vaše vyzradí věci .... Či je to hoch, jenž bezpochyby na výstrahu vaši odtud utíkal?"

Tu upřel i panovník pln očekávání své zraky na ústa Filibertova. Byla to pro nájemníka muka pekelná!

"Ach pánové, je to dítě mé," odpovídal, "mé jediné dítě. Pro své vaši postrašili je. Hoch odběhl k své matce na tamto pole."

"To není pravda, hoch běžel do domu a ne na pole," pokračoval Hugo. "Měl snad strýc vás přece pravdu? Smrt mu sice zahradila ústa, avšak což kdyby přece? — Filiberte, Filiberte, pamatujte na svou hlavu!"

Ubohý muž přál si, aby jej zaděj země pohltila; byla to nejstrašnější hodina jeho života. Všecky následky toho, kdyby u něho sirotka nalezli, osud jeho i manželky jeho — to vše tanulo mu na mysli v obraze nejhroznějším. Hugo se nedůvěřivě usmíval a v duchu již plesal; panovník pokynul, a Hugo velel svému nájemníku, by s ním neprodleně šel do stavení.

Filibert uposlechl. Za každým krokem myslil, že klesne pod těžkým křížem. Jediná myšlénka že manželka jeho chlapce v sudu již ukryla, a tam že ho nikdo nenalezne, vpouštěla v srdce jeho naději, která hroznou v něm panující noc leskem svým poněkud osvětlovala.

Ulovená srna byla odstraněna, a Andegavský kráčel s dvěma sluhy za Hugonem a Filibertem, na podivné vyjevení se těše. Manželka Filibertova, jižto udychtěný pacholík byl sdělil, jaké nebezpečí mu hrozí, učinila hned podle rady mužovy a ukryla hocha v sudě ve sklepě, napomenuvši ho, aby se ne zývat, nechť se děje cokoli; a jestliže ho přece najdou, aby stál na svém, že o příbuzných ničeho neví.

Hošík slíbil, že se dle slov jejich zachová; Emelina vložila dno do sudu a přistrčila tento k ostatním. Aby všecko podezření odvrátila, nechala dvéře u sklepa otevřeny. Pak se postavila, jako by se nic nebylo stalo, k ohništi a spatřila brzy manžela svého s Hugonem, za nimi panovníka s dvěma muži přicházeti.

Hugonův pes vběhl za svým pánem do stavení. To se nelíbilo nájemníkovi, který sirotka nikde nevida nemálo se zaradoval. Pod záminkou, že jeho žena kuřata ve světnici má, chtěl Filibert psa ven vyhnat; ale pes naň vycenil zuby, a Hugo jej k sobě přivábil, aby s ním šel a hledat pomáhal.

"Vidíte, paní Filibertová," pravil, "tak vznešených hostů jste se dnes nenadála? My bychom rádi vašeho synáčka viděli; snad by mohl z něho býti hezký panoš, který by ve hradě službu konal."

"Ach, milý pane," odvece žena, "sprosté selské dítě se k tomu nehodí, a matka nerada pouští syna od sebe. My své milované dítě neprodáme."

"Ukažte nám toho chlapce," velel panovník.

Na smrt ubledlý nájemník vrhl se mu k noboum řka, že jeho že-

na hocha schládala, a ten kdo ví kam se ztratil.

"Kde se obyčejně zdržuje?" zvolal Hugo.

"Ach můj Bože! kdož by to mohl vědět o nepomělém hochovi!" odvece žena.

Hugo probíhal všecky, i ty nejzadnější jizby, ale ukrytého hocha nikde nenašel. Již chtěl Hoi panovník, že se mu to vše nepatrnou zdá, když Hugo spozorovat, že jeho pes zdržuje se u sudu. Volal naň sice a hrozil, pes ale stál a schodů do sklepa valounků, jako by něco vědíl, a štěkal. Hugo tím upozorněn přistoupil ihned s panovníkem ke schodům, a tento pravil: "Váš pes vědí tam dole nějakou kořist. Pojďte dále, nechme to na pokrabě, méně je těch lidí tito. Dejte jim pokoj!"

Volnější oblyčeji si mandelé; a však Hugo na slova panovníkova nedbaje sestoupil po schodech dolů a když kost ve sklepě prohlédl. Najednou zastavil se pes a jednou sudu a čenichal okolo něho; Tu byl osud pacholíkův rozhodnut. Se zlomyslnou radostí popadnul Hugo velle sudu těžší kladivo a prorazil jím dno sudu. Úzkostný výkřik chlapcův zazněl až k uším Karla i obou manželů. Syn měl Hugo ve své moci, jeho si byl tak toužebně přál, měl a úspěch jeden s dítek Josefových.

"Ať, aj, vyjez ven, můj milý malý strýčku!" pravil k ulekanému sirotku, uchopil ho hrubě za ruku, vytáhl ze sudu a vyvedl ho nahoru na světlo a před panovníka.

"Poznáváte tyto rysy?" tázal se Karla.

"To je živý obraz otce svého," odvece panovník; "ale to pachole nemá žíti aniž umříti jako otec jeho. Propouštím vašeho nájemníka z péče o děti hraběte Asmodiho a matku jejich. Tohoto sličného chlapce přijímám ke dvoru svému. Váš syn je s ním stejného věku, nechť je mu věrným druhem."

Tyní tázal se Ottona, kde jest matinka; ale hoch pamětliv přestounce daného slibu kousl se tak silně do jazyka, že tekoucí krev rty jeho zbarvila. Tato neobyčejná hrdost u takového děcka neušla pozornosti Hugonově.

"Dostanes metlou," zahrozil sirotkovi, "nepovíš-li po dobrém!"

Otto naň pevně pohlédnul, ale ani slova nepromluvil. Také panovníkův pohled mu vyhrožoval, avšak chlapec krev z úst pozřel a mlčel.

Několik okamžiků později rozžehnal se z milovanými pěstouny a zmizel s Hugonem, který ho vedl a s panovníkem. Přísně a pronikavě pohlédl odcházející panovník na Filiberta, což tomuto pranic dobrého nezvěstovalo. Ubohý měl se nejhoršího obávati. Chtěl se dáti na útěk, avšak kam utéci? K Lorenzovi? Což by se potom stalo z ubohé ženy jeho? Do takového bludiště bylo jej zavedlo dobré srdce jeho.

Stálost a věrnost.

Hugonův jediný syn, Emil, jemuž bylo asi osm let, byl panošem panovníkovým, a přebýval s otcem v několika komnatách hradu knížecího. Emilova mát, byla do věčného ráje již odputovala. Hugo jí mnohonásobné trpkosti života srdečnou láskou nenahrazoval, a příklad otcův byl by celé dílo matčino zmařil, kdyby se Emilovi malého bratrance Ottona za soudruha nebylo dostalo. Z obou hochů měli se státi nejvěrnější přátelé. Vypátrat útočiště hraběnky a ostatních dvou dítek jejích, a odstranit v čas mstitele a dědice otcovy, to byl Hugonův první zámysl, když vyrval hocha z náruče pěstounce jeho. Ač cítil Filibert strachy nevýslovné, přece však vytrpěl, co jej očekávalo.

Otto a Emil byli si představeni co přátelé, a oba zamilovali se v hraču vzájemně tak, že byli brzy nerozdílní jako dva bratři. Ve společnosti Emilově pohřešoval Otto méně miláčky své. Emil byl hoch veselý, živorný hoch a rád si pohrával; tichý Otto však raději na otce a na matku myslíval. Hugo jej bedlivě střežil. Nadarmo se pokoušel brzy lichocením a přemlouváním, brzy hrozbou a násilím vynutiti z hocha tajemství které zamlčeti byl pěstounce slíbil. Těmito pokusy stával se Otto tím neustupnějším. Jako hrob mlčelo toto svého šlechetného otce hodné dítě. Všech muk, jež lze vymyslit, a jež tak útlé dítko snesti může, bylo s nelidskou ukrutností marně upotřebeno, aby se jazyk donutil ku zrazení srdce. Ani hlad, ani mnoho dní trvající zavření v samotě, ani metla a jiná muka nevynutila z hocha tajemství, pod jehož hustou rouškou byli skryti milátkové Otovi v rouze poteruška Lorenza. Tato ďáblská mysl dítěte znavila a zahanbila konečně trýznitele a nelidského ujce Hugona.

Dovedu umřít," pravil jednou Otto, když Hugo s panovníkem před ním stál, "dovedu umřít, jako umřel šlechetný otec můj; ale vězeň, že nám dobrá, vám nečestná a v bídu uvržená matka neporodila ve mne zrádce svého."

"I ty nezvedený," ukřikoval jej Hugo, "to nemluvíš ty, ale duch tvého otce mluví z tebe. Trá na tě valounová hlava se ledových vlasů nedotkne."

Od té doby byl Otto bedlivěji střežen než dříve.

Filibert pocítil již domácí, že se úprosný rolník panovníkovi za pomilování nestrpí. Několik neděl bylo již uplynulo, aniž mu co tato naděje odjímalo. Jednoho dne chystaje se na pole spatřil na silnici chomáče prachu, z nichž v záři slunečné zbroň se lesklo.

Nedbaje na to krátil do pole. Tu jmen jeho za sebou zaslechl. "Filiberte! Filiberte! volalo již z dálky, "pojďte pak se na silnici! Cvičbijí ti ozbrojenci v naší krajině? Jak se jim leskou zbraně! Jsou to pochopově a dávají se cestou k našemu stavení. Mne pojímá hrůza; ti zajisté hledají tebe, ti přišli pro tebe!"

A ozbrojenci skutečně rychlým krokem se blížili. Filibertovi stydla v žilách krev, mimovolně zamřížil kroky své stranou.

"Jste vy nájemník Filibert?" tázal se vůdce ozbrojenců.

"Jsem," odvece Filibert; "co mi chcete? co žádáte ode mne?"

"Zatýkáme vás musíte s námi do Neapole."

Tato odpověď působila na Filiberta jako bromová rána z čista jasna. Spoutali jej a tak jak byl jej odvedli. Emelina rozplývala se v slzách. Ach, vždyť neměla naději, že jej na této zemi ještě kdy spatří! S chvěním a hrůzou upamatovala se na domnělé zavraždění Godofredovo. Je snad Filibert zatknut pro onen čin?

Zatím vedli Filiberta do soudního domu a tam jej v poutech do pevného vězení uvrhli. Tu probděl nejdelší noc života svého v úzkostech; konečně minula. Se slunce východem objevil se v průvodu soudního sluhy vyslanec hrdelního soudu. V průvodu těch mužů musel ubohý Filibert po schodech naboru, a octnul se brzy před soudci. Po levé straně v jednom koutu soudní síně stál letitý muž. Bedlivěji naň pohlédnuv poznal v něm Filibert barona Hugona. Nešlechetná zvědavost pudila barona k tomuto vyšetřování.

Předseda soudu vyzval Filiberta, aby se přiznal k tomu, co druhdy v zminěném zápalu strejc jeho byl vyzradil. Filibert mlčel. Předseda dorážel na něho hrozbami, aby tehdejší přestupek svůj nynějším dobrovolným vyznáním zmírnil. Filibert mlčel. Jmenem zákona veleno mu, aby mluvil a pravdu pověděl.

"Kdo z vás může mi dokázati nějaký zločin, nechť předstoupí," odpovědící konečně Filibert pevným hlasem. "Nejsem si žádného provinění vědom. Kdo může proti mně svědčit? Nikdo — a proto mne propusťte na svobodu."

Jsa od předsedy tázán, zdali může složiti přísahu na nevinnost svou, odpověděl, že přísahat nebude. Ptali se ho, kde je hraběnka, ale on mlčel. Vyzvídali na něm, kam se poděl Florens, a zdálo se nepamatuje, že by se byl Florens kdy s jakýmsi mužem z Neapole—myslili tu Godofreda—sešel. Filibert mlčel, ačkoli se při této nenadálé, ač nikoli neočekávané otázce patrně zarazil.

"Proč jste se zarazil," tázal se předseda soudu, "když jsem o onom muži promluvil. Vy jste se bezpochyby s tímto mužem, který tak nenadále zmizel, někde setkal. Budete li mlčeti, dostanete se na popraviště. Kam jste toho muže odstranil?"

Místo odpovědi zavrtěl Filibert hlavou a pravil, že neví, o čem je řeč, a že ho tak matou, že brzy nebude ani vědět, kde se nalezá.

(Pokračování.)

DO SALINE CO. NEB.

Tímto upozorňují krajany, že do prvního listopadu 1883 musí vyšetřit daně za rok 1881 být zaplaceny, se dle zákona, kdo toto nedělá postihnují zcenzurované daně veřejnému prodeji.

Každý urpoří, obyvatelských stost, když se do té doby vypořídá.

Neopomeňte sebou přinést recity za práci na cestách, za jiné tenkráte, když se dané platí, mohou být přijaty.

Jan F. Špirk,
okresní pokladník

WESTERN HORSE & CATTLE INSURANCE COMPANY.

(Západní, koně a dobytek pojišťující společnost.)

Omaha, . . . Neb

—Kapitál $100,000.00.—

Pojišťuje koně, mezky a dobytek proti úrazu všeho, nemocí neb krádeži jednotlivcí ve všech okresích ve státě. Píšte si o návrh.

DEWEY & STONE.

Nejstarší a největší závod truhlářský v Nebrasce.

Farnam ulice, mezi 11 a 12. . . . . OMAHA

Nej evnější ize koupiti

Hotové kabáty, vypravené skalí pro pány, kabové kufry, látky atd.

MORRIS ELGUTTER

roh 10 a Farnham St. - OMAHA, NEB.

Český prodavač Josef Němec.

A. POKORNÝ.

Rohu 13té a Jones ulice, OMAHA, NEB

Český řezník.

Prodává masa všeho druhu vždy tak levně jak kdokoliv v městě

Hotoví a prodává ve velkém i malém každodenně čerstvé uzeniny, a N. B. vídeňské a šunky. Objednávkám z venkova zvláštní pozornost se věnuje.

Metzův pivovár,

—V—

OMAHA. NEBRASKA.

Vyrábí vyhlášený a po celém západě za nejlepší uznaný **"Metzův Ležák"**. Objednávkám v městě a na venkově věnuje se veškerá pozornost.

BRATŘI METZ.

U.S. Depositní bank

—PRVNÍ—

Národní bank

V OMAHA.

Nejstarší zřízená bankovní v Omaha

Kapitál a zálohy přes $300.000

DIREKTOŘI:

Herman Kountze, prezident | *F. H. Davis,* pokladník
Augustus Kountze, místo-prez. | *A. J. Poppleton,* právní zástupce

Tento bank přísluší výhody v jakémkoliv ohledu.

Platí úroky z vkladových peněz.

Vydává směnky na San Francisco a všechny hlavní města Spoj. St. jakož i na Vídeň, Prahu všechna hlavní města Evropy.

Prodává přepravní lístky pro vystěhovalce na parní lodi linie.

Nej..pší lékárnu

V OMAHA

má zařízenou v bosilní budově

na rohu třinácté a Douglas ulici

J. C. PANTER

který český lékařský pomocník, p. FRANK MARES-ii všem rodákům ochotně a správně poslouží.

Recepty se přesně připravují. Nejčistší sklad čistých a čerstvých léků, toaletních a ostatních předmětů atd. Ledově studená voda sodová i jiné vody minerální.

Čechův domov!

V OMAHA.

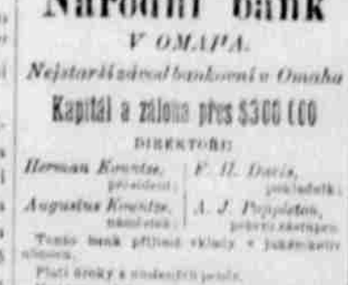

PAN DRŠTIČKA: — "I pozdrav tě Bůh Nudličko, jak se daří?"

PAN NUDLIČKA: — "Zle bratře zle! Při té drahotě člověk nemůže podělat nýbrž strvení dům, kde by se mohl do syta a dosyta najísti."

PAN DRŠTIČKA: — "Vždyť, to je proto, že nečteš POKROK ZÁPADU a nevíš, že starý Kačera je domů v Omaze a drží strevní dům, kde lze "po královsky" žíti, proto že kuchařka správa v kuchyni vede a tomto rozumí."

"Moudrému napověz."

Roh 13 a Leavenworth ul.

U Kučery.

OMAHA, . . NEB.

Masný krám.

Všeho druhu čerstvé, solené i uzené maso a zboží uzenářské, prodává nejlevněji v malém i velkém

FREDERICK HICKSTEIN

Dlá ulice mezi Jackson & Jones,

OMAHA, . . NEB

AUGUSTUS WEISS

Jednatel pojišťovací.

Zastupuje následující společnosti:

La Confiance z Paříže,	kapitál	$5,000,000
North German z Hamburku	"	2,500,000
Atlas Paříž,	New York "	1,000,000
Star Fire Ins. Co.	" "	200,000
Mercantile F. & M. Boston	"	300,000
Milwaukee Mechanics, Wis.	"	400,000
Rochester German	"	600,000
German of Freeport, Ills.	"	600,000

Chas Kaufmann.

Hlavní jednatel pojišťující.

Zastupuje společnosti:

	Kapitál:	Přebytek:
Connecticut v Hartford	$1,000,000	$1,750,000
Lion v Londýně, Angl.	1,000,000	1,250,000
Scottish U. & N. v Edinb'g	1,413,000	2,330,000
Trader Chicago Ill.	500,000	1,000,000
Merchants St. Joseph Mo.	200,000	300,000

Pisarna nalezá se v čísle 1320 Farnham ul mezi 10. a 11. OMAHA, NEBRASKA.

Prodává a kupuje majetek nemovitý.

E. MORONY,

všeobecný obchod

komisionářský

309 jižní dvanáctá ulice.

OMAHA, - NEBRASKA

Odporučení: State Bank of Neb., Stele Johnson & Co., Towle, Maul & Co., H. G. Clark &co. [6-19]

Opera House Drug Store.

SCHROTER & BECHT,

Lékárníci a lučebníci.

15. ul. sev. ved. Boydova op. domu

OMAHA, NEB.

Recepty pořízeny se vyhotovují. Českým se rodákům rodácká pozornost se věnuje.

NOVÁ GROCERIE.

Dovoluji si upozorniti své cenné rodáky v Omaha, že svou

GROCERII

kterou jsem nedávno od p. V. Janey vykoupil, valně jsem rozšířil a stále rozšiřuji. Každým dnem zvětšuji své zásoby a výběr, tak že mohu lépe než kdokoliv jiný posloužiti. Při tom jest mým pravidlem, za hotové kupovati a proto též prodávám

levněji než kdo jiný.

Prosím pouze, by se každý laska přesvědčil.

Všem s ochotou poslouží

F. SVOBODA,

v Omaha, Neb., na 13. ul. vedle kostela.

JNO. C. JACOBS.

Pohřebník.

263 Farnham St.

Jediný Český obchod železářský

V OMAHA, NEB.

Prosíme ct. české obecenstvo aby nezapomínalo, že náš obchod klempířský a železářský, jediný český obchod toho druhu, nalezá se na 13. ul. mezi Farnham a Harney. Rozšířivše valně obchod náš nedávno, zdvojnásobili jsme zásobu zboží, tak že můžeme nyní lépe než kdy jindy posloužiti, jak výběrem, tak levností zboží. Poručujíce se v přízeň ct. obecenstva, znamenáme se

LANGE & FOITIK.

Jediný ČESKÝ HOSTINEC

V OMAHA.

Jest hostinec J. Svačiny v "Praze" zvaný

SVAČINA'S HALL.

Zvou všechny rodáky k hojné návštěvě, ujišťují každého, že u mně v každou zákonitou dobu naleznu výtečný ležák Metzův vždy čerstvý, hojný sklad a výběr likérů všeho druhu jakož i doutníků a ochotnou i zdvořilou obsluhu. V úctě

JAN SVAČINA.

NOVÝ KRÁM OBUVNICKÝ

naproti Boydovu opernímu domu

na 15té a Farnham ulici

OMAHA, NEB.

HENRY DOHLE & CO.

Nový ceník

Mužské boty jaloviší	$2.25
Pro lovky "	1.50
Mužské čižmy stříbrné	1.0
" Alexis "	1.25
" ondulové "	1.00
" klippersy "	90
Ženské po strunk. kožovací střevíce	90
" bělocínové střevíce	90
" polské klippersy	75
Pro děvčata střevíce	75
Dětské střevíce	60 až 80
Pro lovky "	1.00
" " polské střevíce	75
" " stříbrné	1.0
Mužské cvičky "	1.25
" přímé "	0.50
" stříbrné "	1.0
" tvrdé boty	1.50
Ženské s kordičkama střevíce	1.0
" polské střevíce	90
" s mašlí "	75
" lehké "	75

Největší, nejlepší a nejlevnější zásoba v městě. My osvědčujem jen, že prodáme zboží levněji než kterýkoliv obchod v městě, ale my skutečně tak činíme a prodáváme zboží mnohem lepší, jakož i ručíme za k. díž pár.

HENRY DOHLE & CO.

Český obchod obuvní 13. & Farnham